

NAMIOTNIK (1) *sb m*

N sg nąmiotnik.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w.

Rzemieślnik wykonujący namioty; scenofactor Mącz; tentoriorum opifex, scenofactoriae artis peritus

Cn: Scenofactor, Iátnik/ namiotnik który zwłáączzá namioty czini Mącz 371b.

Synonim: jatnik.

TK